

الگوی سایتوکاینی در ماکروفاژهای رتهای دریافت کننده سولفور موستارد (گاز خردل)

کاظم احمدی^۱, علیرضا شهریاری^۲, **M.Sc

آدرس مکاتبه: دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)، مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی، تهران - ایران

چکیده

مقدمه، سایتوکاینها نقش مهمی در فرایند التهاب مزمن و حاد از جمله التهاب ناشی از گاز خردل دارند.
روش: در این مطالعه پاسخ ماکروفاژهای بدست آمده از رتهای دریافت کننده سولفور موستارد از لحاظ سایتوکاینها: اینترلوکین-۱ بتا (IL-1 β), اینترلوکین-۶ (IL-6), اینترلوکین-۱۲ (IL-12), فاکتور نکروز کننده تومور (TNF- α) و فاکتور تغییر دهنده رشد (TGF- β) بررسی شد. ۱۲ سررت از طریق استنشاقی درمعرض یک دوز سولفور موستارد قرار گرفت و با گروه کنترل مقایسه شدند. در فواصل ۴ و ۶ ماه پس از آلدگی با گاز خردل رتها از طریق بیهوشی کشته و ماکروفاژهای صفاقی و ریوی آنها بدست آمد. ماکروفاژهای بدست آمده پس از سه بار شستن، شمارش و به تعداد یک میلیون سلول در چاهک در میکروبیلیتهای ۲۴ خانه بمدت ۲۴ ساعت در ۳۷ درجه سانتی گراد و ۵٪ CO₂ کشت داده شدند. پس از مدت مذکور مایع روبی را برداشته و بروش الیزا سایتوکاینها اندازه گیری شدند.

نتایج: نتایج پس از ۲ ماه بجز IL-6 ($P<0.01$) در مقایسه با گروه کنترل معنی دار نبود. پس از ۴ ماه اختلاف معنی داری در سایتوکاینها: TGF- β , IL-6, IL-12, IL-1 β در مقایسه با گروه کنترل مشاهده شد ($P<0.001$). بیشترین افزایش در مقدار IL-6 مشاهده شد (۵۴٪ برای ماکروفاژهای صفاقی و ۶۴٪ برای ماکروفاژهای ریوی ($P<0.001$)). نتایج حاصل پس از ۶ ماه اختلاف معنی داری را در ترشح تمام سایتوکاین های صفاقی و ریوی ($P<0.05$) نشان داد ($P<0.05$ برای TNF- α). بیشترین افزایش در مورد IL-6 بدست آمد که برای نوع صفاقی این افزایش برابر با ۸۴٪ و برای نوع ریوی ۸۳٪ بود ($P<0.001$). بحث، درمجموع مقادیر سایتوکاینی در گروه دریافت کننده سولفور موستارد متفاوت از گروه کنترل می باشد.

نتیجه گیری: بنابر این می توان نتیجه گرفت که بخشی از اثرات طولانی مدت گاز خردل می تواند ناشی از تغییر در مقدار ترشح سایتوکاین ها باشد.

گل واژگان: سولفور موستارد، ماکروفاژ، IL-1 β , IL-6, IL-8, TGF- β , TNF- α